

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/2439/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123415204
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Linková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123415204.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom: námestí T. G. Masaryka 2392/17, 692 00 Břeclav, IČO: 04 355 211, zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom: Majerníkova 3479/3/A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom: C. XXX, XXX XX C., o vymoženie 78,64 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie **z a m i e t a** .
- II. Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.10.2023 domáhal od povinného vymoženía 78,64 Eur s prísl., na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp.zn. SR 17325/14 zo dňa 28.11.2014, vykonateľným dňa 29.12.2014.

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov.

4. Podľa § 53 ods. 4 prvej vety Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

5. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

7. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

9. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

10. „Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy alebo v súvislosti s ňou vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie (ktorýkoľvek z týchto sporov ďalej len „spor“) budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou do obchodného registra Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie (t.j. konanie pred Stálym rozhodcovským súdom vedené podľa procesných ustanovení Rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania, za použitia príslušných ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“)) bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Občiansky súdny poriadok (zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov)). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie sporu na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvazovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany v zmysle ustanovenia § 42 zákona o rozhodcovskom konaní vylučujú zrušenie rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu v rámci obnovy konania podľa Občianskeho súdneho poriadku. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto rozhodcovskej doložky aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy. Odstúpenie od rozhodcovskej doložky musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.“ (Článok 20 VPPÚ).

11. „Rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc

rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná. Aj v preskúmvanej veci bol preto plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (teraz návrhu na vykonanie exekúcie - poznámka exekučného súdu) skúmal, či bola uzatvorená rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia; exekučný súd si ani neosvojoval postavenie odvolacieho súdu. Exekučný súd iba skúmal, či oprávnenou predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor; pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ho vyriešil rozhodcovský súd. Možno preto uzavrieť, že aj v rámci daného exekučného konania bol všeobecný súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (IV. ÚS 78/2011). ... So zreteľom na to bolo v danej veci potrebné vyriešiť otázku, či k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy (doložky) nedošlo na základe dohody oprávnenej a povinného „vo vzájomne vymenených listoch“. V spise sa nachádza „Žiadosť o zníženie poisťného k poisťnej zmluve č. X“. Ide o tlačivo, ktoré bolo podľa všetkého vyhotovené pre účely P. a.s. (pôvodný názov oprávnenej do 31. decembra 2008). Nevyplnené a poisťovňou nepodpísané tlačivo nemožno ešte považovať za list (návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy). Pokiaľ tento formulár povinný vyplnil, podpísal a zaslal (odovzdal) povinnej (pravdepodobne chyba v písaní, správne pravdepodobne oprávnenej, prečo by mal povinný zaslať (odovzdať) list sám sebe - poznámka exekučného súdu), mohlo by ísť prípadne o jeho list obsahujúci návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (doložky) „vzájomnou výmenou listov“. V spise je síce doklad o tom, že oprávnená 17. augusta 2007 prevzala od povinného vyplnenú žiadosť, nenachádza sa v ňom ale žiadna listina, ktorá by obsahovala prejav vôle oprávnenej - jej výslovný súhlas s touto žiadosťou povinného (prijatie návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy), a ktorá by bola zaslaná (odovzdaná) povinnému. Tento súhlasný prejav oprávnenej urobený v písomnej forme voči povinnému po podaní predmetnej žiadosti a jemu zaslaný ako „list“, sa v spise nenachádza. Spis teda nesvedčí o tom, že by došlo „k vzájomnej výmene“ listov oprávnenej a povinného. Vzhľadom na to je plne opodstatnené konštatovanie súdov, že rozhodcovská zmluva (doložka) nie je obsiahnutá ani vo vzájomne vymenených listoch. Ak je exekučný súd povinný zastaviť exekúciu aj bez návrhu vždy vtedy, keď vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (takou okolnosťou je aj neexistencia vykonateľného exekučného titulu), je exekučný súd bezpochyby povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (teraz návrh na vykonanie exekúcie - poznámka exekučného súdu) vtedy, keď okolnosť takejto povahy vyjde najavo už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (teraz § 53 ods. 1 Exekučného poriadku).“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, R 46/2012).

12. Ešte pred samotným posúdením platnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky) exekučný súd sa vyjadri k povahe právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným. Exekučný súd považuje právny vzťah vzniknutý medzi oprávneným a povinným zmluvou o úvere za spotrebiteľský a to odkazom na znenie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, všetko účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere resp. rozhodcovskej zmluvy - doložky. Exekučný súd považuje zmluvu o úvere uzavretú medzi oprávneným a povinným za tzv. formulárovú resp. typovú zmluvu, ktorej obsah je predložený druhej strane - spotrebiteľovi a druhá strana (spotrebiteľ) nemá možnosť ovplyvniť či meniť jej obsah, teda klasický kontraktálny vyjednávaci proces je obmedzený len na prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Exekučný súd je toho právneho názoru, že na právny vzťah medzi oprávneným a povinným je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, medzi ktoré patrí podľa rozhodovacej praxe súdov (judikatúry) a aktuálne účinnej právnej úpravy exekučného konania (ustanovenie § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku) aj zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, ak exekučným titulom je rozhodcovské rozhodnutie (rozsudok) vydané v spotrebiteľskom spore, ak rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s osobitnými právnymi predpismi upravujúcimi uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľskej veci (ZoRK a ZoSRK).

13. Exekučný súd pri preskúvaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie okrem preskúvania aktívnej a pasívnej exekučnej legitímácie oprávneného a povinného, exekučného titulu a súladu nároku, ktorý oprávnený navrhuje od povinného vymôcť v exekučnom konaní s nárokom priznaným oprávnenému exekučným titulom skúma aj to, či tu nie je existencia niektorého z dôvodov na zamietnutie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 Exekučného poriadku. Jedným z dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie je aj to, že (spotrebiteľská) rozhodcovská zmluva, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným a následne aj vydať rozhodcovské rozhodnutie (rozsudok) - exekučný titul, nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov (ZoRK a ZoSRK). Základnou podmienkou pre možnosť skúmania dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku je, že exekučným titulom musí rozhodcovské rozhodnutie (rozsudok) vydané v spotrebiteľskom spore (tzn. spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou).

14. Exekučný súd po preskúvaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a jeho príloh zistil, že oprávnený navrhuje vykonať exekúciu proti povinnému na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom spore. Keďže oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie ako exekučný titul označil rozhodcovské rozhodnutie (rozsudok) vydané v spotrebiteľskom spore, exekučný súd už vo fáze posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie je vzhľadom na existenciu dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie uvedených v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f) body 1 až 4 Exekučného poriadku oprávnený a súčasne aj povinný skúmať existenciu niektorého z dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie podľa uvedeného ustanovenia a v prípade zistenia existencie niektorého z dôvodov uvedených v predmetnom ustanovení Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť. Exekučný súd je už v štádiu posudzovania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie povinný z úradnej povinnosti skúmať, či exekučný titul uvedený oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či exekučný titul je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj po stránke materiálnej (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 (R 46/12), uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 2857/2006 zo dňa 30.10.2008, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010 zo dňa 18.02.2010; sp. zn. II. ÚS 545/2010 zo dňa 09.12.2010; sp. zn. III. ÚS 125/2011 zo dňa 29.03.2011; z novších rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky - nález sp. zn. IV. ÚS 38/2020 zo dňa 17.06.2020, nález sp. zn. IV. ÚS 39/2020 zo dňa 17.06.2020 a nález sp. zn. III. ÚS 61/2020 zo dňa 27.05.2021).

15. Právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor v rozhodcovskom konaní sa odvodzuje od zmluvnej vôle strán resp. účastníkov rozhodcovskej zmluvy pri zachovaní zmluvnej slobody (autonómie) účastníkov rozhodcovskej zmluvy (prejav zmluvnej teórie arbitráže). Existencia rozhodcovskej zmluvy je nevyhnutná podmienka (*conditio sine qua non*) rozhodcovského konania. Ak rozhodcovská zmluva neexistuje alebo nebola uzavretá platne (v súlade so ZoRK), potom nebola založená právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami rozhodcovskej zmluvy, ktorý rozhodcovská zmluva resp. doložka kryje. Rozhodcovská zmluva predstavuje osobitný typ pomenovanej (nominátnej) zmluvy, ktorej podstatné náležitosti a forma je ustanovená zákonom (ZoRK a ZoSRK). Obsah a forma rozhodcovskej zmluvy je právne upravená predovšetkým v ZoRK ako osobitnom predpise (*lex specialis*). Zároveň úprava v ZoRK je kogentná, pretože dôsledkom uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy je vylúčenie resp. obmedzenie práva domáhať sa právnej ochrany na všeobecnom súde, čím sa zasahuje do ústavného práva na súdnu ochranu. Preto pokiaľ zákonodarca povolil (aproboval), aby účastníci právnych vzťahov sa mohli domáhať ochrany svojich porušených alebo ohrozených subjektívnych práv aj prostredníctvom rozhodcovského konania, ktorého nevyhnutným predpokladom resp. podmienkou je uzavretie platnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), potom musí stanoviť aj jednoznačné pravidlá, od ktorých sa nemožno odchyliť, upravujúce spôsob uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy (predovšetkým to je forma rozhodcovskej zmluvy).

16. Rozhodcovská zmluva musí byť uzatvorená v písomnej forme, inak je neplatná. Všeobecná definícia písomnej formy zmluvy sa nachádza v ustanovení § 40 OZ, pričom písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj v prípadoch uvedených v druhej vete § 4 ods. 2 ZoRK v znení účinnom v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Uvedené ustanovenie má dve rôzne predpoklady použitia (hypotézy). Prvá spočíva v tom, že rozhodcovská zmluva je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami a druhá spočíva vo vzájomnej výmene listov zmluvnými stranami a aplikuje sa len v prípade uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy prostredníctvom telefaxu alebo

pomocou iných telekomunikačných zariadení (uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy „na diaľku“), ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

17. V tejto exekučnej veci bola rozhodcovská doložka súčasťou VPPÚ, ktoré neboli podpísané zmluvnými stranami spotrebiteľskej zmluvy. Rovnako exekučný súd nemá za preukázané, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá „na diaľku“ (tzn. telefaxom alebo prostredníctvom iných telekomunikačných zariadení umožňujúcich zachytenie jeho obsahu a konajúcej osoby). Z obsahu spisu je nepochybné, že medzi oprávneným a povinným nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy (doložky) „vo vzájomne vymenených listoch“. Ďalej je nepochybné, že oprávnený predložil povinnému spolu so zmluvou o úvere aj VPPÚ, ktoré podľa zmluvy o úvere sú jej neoddeliteľnou súčasťou a súčasne povinný (v postavení dlžníka) potvrdil ich prevzatie spolu so zmluvou o úvere. Ani prevzatie VPPÚ navrhnuté jednou zmluvnou stranou (oferent) druhou stranou zmluvy (akceptant) nespôsobuje podľa všeobecného predpisu súkromného práva OZ uzavretie zmluvy. Pokiaľ by druhá strana zmluvy (akceptant) vyjadrila svoj súhlas byť viazaná VPPÚ, súčasťou ktorých bola aj rozhodcovská zmluva (doložka), a zaslala (odovzdala) by svoj súhlas byť viazaná rozhodcovskou zmluvou (doložkou) navrhovateľovi rozhodcovskej zmluvy (doložky), mohlo by dôjsť k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy (doložky). Tieto skutočnosti však podľa obsahu spisu vo vzťahu medzi oprávneným a povinným nenastali. Teda rozhodcovská zmluva (doložka) nebola v tejto exekučnej veci uzavretá v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 ZoRK v znení účinnom v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, teda ide o neplatne uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu (doložku). Je nepochybné, že rozhodcovský súd, ktorý exekučný titul vydal nemal právomoc prejednať a rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným a následne vydať exekučný titul. Ako to už exekučný súd v odôvodnení tohto uznesenia uviedol vyššie, pokiaľ rozhodcovská zmluva nebola uzavretá, nevznikla právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným v rozhodcovskom konaní, a teda exekučný titul predložený oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie je vydaný orgánom, ktorý nemal na jeho vydanie právomoc. Inými slovami ide o ničotné rozhodnutie (paakt) nevyvolávajúce žiadne právne účinky (k tomu pozri vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, R 46/2012).

18. Pozornosti exekučného súdu neuniklo ani to, že rozhodcovská zmluva (doložka) obsiahnutá vo VPPÚ predstavuje tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, pretože umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo alternatívne prostredníctvom súdneho konania. Pre exekučný súd je takýto spôsob dojednania rozhodcovskej zmluvy (doložky), ktorý síce nevylučuje ale obmedzuje ústavné právo na súdnu ochranu pred nezávislým a nestranným všeobecným (štátnym) súdom a to závislosti od časovej priority uplatnenia práva, pre prejednanie a rozhodnutie v tomto exekučnom konaní irelevantný, pretože oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie ako exekučný titul označil rozhodcovské rozhodnutie (rozsudok) vydaný v spotrebiteľskom spore. Teda uplatnila sa alternatíva rozhodcovského konania, a preto poskytnutie možnosti domáhať sa ochrany aj na všeobecnom súde rozhodcovskou zmluvou (doložkou), ktorá nakoniec nebola realizovaná je pre toto rozhodnutie exekučného súdu absolútne irelevantná. Exekučný súd na záver odôvodnenia tohto uznesenia chce zdôrazniť, že návrh na vykonanie exekúcie bol zamietnutý pre neplatné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy (doložky) a nie pre to, že predložená rozhodcovská zmluva (doložka) predstavuje neprijateľnú podmienku.

19. Vzhľadom na to, že rozhodcovská zmluva (doložka), ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným, nebola platne uzavretá podľa ZoRK v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to nemal právomoc, a teda exekučný titul predstavuje ničotný právny akt, ktorý nemôže nikoho zaväzovať, a teda nemôže byť ani exekučným titulom na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Na základe uvedeného exekučný súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je to uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

20. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 35 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

25. Vzhľadom na to, že k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal, tak ako je to uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.